

DIVADELNÍ ALMANACH

k 5. výročí
obnovení spolku
DIVADLO BAČETÍN

2014 - 2018

Na tvorbě Almanachu se podíleli:

Námět: Luboš Hronovský

Zpracování: Bc. Jindra Zelená

Úvodní text: Zpravodaj I/14. Autor: Luboš Hronovský.

Úprava textu pro Almanach: Bc. Jindra Zelená

Fotografie: Obecní slavnosti 2014-2017: Helena Bečvářová.

Obecní slavnosti 2018: Michaela Kratochvílová

Texty: Výtahy scénářů Jedovatý pavouk, 30 HP A AUTO, Naše tchýně odzbrojuje, Zavadilka vdává dceru, Náhražkový sňatek aneb Zamotaná historie.

Zpracování: Bc. Jindra Zelená

Zvláštní poděkování paní Aleně Smolové za zapůjčení Divadelního deníku.

Divadlo DB Bačetín

DIVADELNÍ ALMANACH

k 5. výročí

obnovení spolku

DIVADLO BAČETÍN

2014 - 2018

VÝSTAVA

DIVADLO BAČETÍN
SPOLU S OBCÍ BAČETÍN
POŘÁDÁ VÝSTAVU

K 100. VÝROČÍ

ZALOŽENÍ OCHOTNICKÉHO
DIVADELNÍHO SPOLKU V BAČETÍNĚ

VÝSTAVA SE KONÁ V
ZASEDACÍ MÍSTNOSTI NA OBEČNÍM ÚŘADĚ V
BAČETÍNĚ

OD 12.4.2014 DO 3.5.2014
V TÝDNU O ÚŘEDNÍCH HODINÁCH
A O SOBOTÁCH

OD 14,00 hod DO 17,00 hod

VSTUPNÉ JE DOBROVOLNÉ

Začalo to Divadelní výstavou

Divadelní výstava, uskutečněná na jaře roku 2014, připomněla 100. výročí založení Divadelního souboru v Bačetíně a dala nahlédnout do jedné z nejkrásnějších kulturních vzpomínek naší obce.

Pamětníci vědí, že se zde hrávalo divadlo, které mělo ohromnou popularitu. Však také divadelní soubor bačetínských ochotníků vystupoval v Bohuslavicích, kam jezdily jen ty nejlepší ochotnické soubory doby. Pro místní ochotníky nebyl problém zahrát zpěvohru, ne-li dokonce operetku.

Na počátku roku 2014 se dala dohromady skupinka osmi statečných, kteří chtěli navázat na tuto nádhernou tradici.

Tak zde vznikl nový divadelní soubor - **Divadlo Bačetín**.

Dostal od místní umělkyně, Hanky Vymetákové, krásný znak, jenž představuje celkové pojetí nového divadelního souboru. Scénáře, podle kterých divadelníci nacvičují svá představení, jsou majetkem bývalých ochotníků, rodiny Moravcových. Cena jednoho exempláře tehdy činila méně než 10 korun.

Divadlo Bačetín se žánrově zaměřuje na frašky a veselohry z 30. let minulého století. Hry se u obecnstva setkávají s velkým úspěchem. Dočkaly se repríz nejen u nás, ale i v sousedních obcích: Česká Čermná, Kounov, Mezilesí, Podbřezí, Provodov-Šonov, Skuhrov nad Bělou, Slavětín a Záhornice.

Almanach, který držíte v rukou, je takovým malým, milým ohlédnutím za všemi představeními, která divadelníci za uplynulých 5 let sehráli. Zároveň je poděkováním všem těm šikovným a odvážným lidem, kteří se na nich podíleli.

Zavzpomínejte spolu s námi na krásně malované kulisy, důmyslné rekvizity, zajímavé kostýmy, vtipné zápletky dějů, skvělé herecké výkony i legrační škobrtnutí.

A ochotníkům držte palce, AŽ DIVADLO BAČETÍN DÁLE ŽIJE!

Divadlo **DB** Bačetín

UVÁDÍ

dne 26. července 2014 od 17.00 hodin
v areálu Rotundy v B a č e t í n ě

JEDOVATÝ PAVOUK

Žert o jednom jednání napsal JOSEF WANDERER

H R A J Í:

Lev Kurka, zvěrolékař Ladislav Hofman

Kristýna, jeho choť Alena Smolová

Johanka, jejich dcera Lenka Bednářová
alternace Jindra Zelená

Adolf Borovička, lesní adjunkt Dalibor Purm

Bohaboj Žampach, vědátor Luboš Hejzlar

Eulalie Poštiváčková, soukromnice Luboš Hronovský

Víncka, služebná u Kurků Vlasta Zelená

R E Ž I E: Martin F a b i á n, Luboš H r o n o v s k ý

Náповěda: Květoslava Kavková, Jindra Zelená

Ozvučení: Bohuslav Klamta

Občerstvení zajištěno.

Pro Obecní slavnosti 2014 nacvičili ochotníci žert od Josefa Wanderera **Jedovatý pavouk**.

Děj hry se odehrává na letním bytě rodiny zvěrolékaře Kurky.

Hra začíná hlasitým, falešným zpěvem služebné Vincky, která pod okny buší do peřin a probudí tím milostpaní Kurkovou.

Na terase se objeví zvědavá slečna Poštiváčková a nechá se paní domu pozvat na přesnídávku, na kterou je prý očekávána vzácná návštěva.

Na scénu vyběhne Kurkových dcera Johanka a schová za sošku Amorka dopis pro milého. Je ovšem viděna slečnou Poštiváčkovou.

Johana se od matky dozvídá, že je přijede navštívit profesor Žampach, prý její budoucí ženich, a je z toho zděšena.

Zvěrolékař Kurka se se strachem z ženy vrací domů z flámu. Doprovází ho mladý adjunkt Borovička, který si myslí na Johanku.

Kurková je kvůli prohrýřené noci rozezlena na manžela.

Johanka se zlobí na Borovičku. Jejich hádka končí vášnivým objetím, což opět vidí slečna Poštiváčková.

Přichází profesor Bohaboj Žampach a začne na stůl vykládat krabičky s insekty. Uvidí Vincku, pokládá ji zprvu za dceru Kurkových. Ta jej má za kramáře a chce jej vyhodit. Nakonec jde sehnat milostpaní.

Scénu sleduje slečna Poštiváčková, jíž zpoza plotu kouká jen vlčí mák na klobouku. Žampach jej spatří a snaží se jej utrhnout, což se mu povede i s jejím přičeskem. Pan profesor se jí zamlouvá.

Paní Kurková vítá hosta a představuje mu svou dceru Johanku. Žádá slečnu Poštiváčkovou, aby jí pomohla odnést krabičky s líhnuocími se insekty na klidné místo.

Žampach nešťastnou Johanu nepříjemně zkoumá a zpovídá. Pak najednou zahlédne otakárka a odběhne. Johana volá matku. Ta i s

Vinckou běží za Žampachem, aby si pro svou krátkozrakost někde neublížil.

Za osamocenou Johanou přichází Borovička, ale ta se na něj stále hněvá, pohrozí mu vdavkami se Žampachem a uteče do domu.

Avšak adjunkt Borovička ví o její lásce k němu a dostává nápad. Bere ze stolu jednu ze zbylých Žampachových krabiček, vysype její obsah a důkladně jej rozšlape.

Kurková a Vincka táhnou do domu ušpiněného, páchnoucího Žampacha bez brýlí, neboť spadl do hnojní jámy.

Na terase zastihne Borovička rozespaleho Kurku a pod pohrůzkou vyzrazení detailů minulé noci milostpaní jej žádá o ruku Johanky. Zvěrolékař Kurka nakonec svolí.

Vykoukne Žampach v legračním převleku a s neúplnými brýlemi. Vincka jde hledat chybějící sklíčko.

Paní domu usazuje hosty a muže k přesnídávce. Pokouší se o slavnostní projev k zasnoubení své dcery s profesorem, ale stále jí něco kouše.

Žampach ji přeruší a špatně vidíc se k překvapení všech omylem zasnoubí se slečnou Poštiváčkovou. Ta jeho žádost s radostí vyslyší.

Pak je pokousán i Kurka. Profesor s hrůzou zjistí, že krabička s párkem jedovatých tarantulí, které počaly líhnout mladé, je prázdná. Navrhuje jako jedinou záchranu před smrtí tanec do úmoru, a tak všichni kolem stolu bláznivě skotačí.

Mezitím Vincka vylovila i druhé Žampachovo brýlové sklíčko a užaslá na scénou na terase volá adjunkta a Johanku.

Borovička žádá výměnou za lék proti pavoučímu uštknutí ručku Johanky. Kurková protestuje, nakonec také souhlasí. Lahvičku s protijedem ve zmatku rozbíjí.

Johanka líbá Borovičku. Všichni rázem zapomínají na hrozící

nebezpečí. Obviňují a vyhánějí Žampacha. S ním odchází i slečna Poštiváčková.

Adjunkt Borovička uklidňuje Kurkovi a radí namazat štípance mýdlem. Své milované Johance vysvětluje, že do škatulky nabral lesní mravence a v lahvičce byl obyčejný čpavek proti kousnutí komárů.

*Vědátor Žampach přichází navštívit Kurkovi
(L. Hejzlar)*

*Jedovatý pavouk. Zákulisí – poslední přípravy
(L. Bednářová, A. Smolová)*

Víncka (V. Zelená)

*Johanka Kurkových přistižena slečnou Poštiváčkovou
(L. Bednářová, L. Hronovský)*

*Adjunkt Borovička vede zvěrolékaře Kurku domů po prohýřené noci
(D. Purm, L. Hofman)*

Krabička s tarantulemi je prázdná!
(L. Hronovský, L. Hejzlar, A. Smolová, L. Hofman)

Tenhle? Mou dceru nikdy nedostane!
(V. Zelená, A. Smolová, D. Purm, L. Bednářová)

*Lahvička s protijedem je ztracena!
(V. Zelená, L. Hofman, L. Bednářová, D. Purm)*

*Jedovatý pavouk – závěrečná děkovačka (V. Zelená, L. Bednářová,
D. Purm, L. Hronovský, L. Hejzlar, A. Smolová, L. Hofman)*

Divadlo **DB** Bačetín

UVÁDÍ

dne 25. července 2015 od 17.00 hodin
v areálu Rotundy v B a č e t í n ě

30 HP A SMŮLA

Frašku s autem o jednom dějství na cizí motiv napsal E. A. LONGEN

H R A J Í:

Cimbela Dalibor Purm
Cimbelová, jeho choť Alena Smolová
Jindřiška, jejich dcera..... Jindra Zelená
Hugo Rajfrlík, její nápadník Luboš Hronovský
Sedlák Vlasta Zelená
Babka s nůši Jaroslava Smolová
Cestář Blanka Rufferová
Muzikant s basou Ladislav Hofman
Automobil.

R E Ž I E: Luboš H r o n o v s k ý

Náповěda: Květoslava Kavková Ozvučení: Bohuslav Klamta

Občerstvení zajištěno.

V S T U P N É D O B R O V O L N É.

Scénář vtipné jednoaktovky, připravované pro Obecní slavnosti v roce 2015, **30 HP A SMŮLA** od E. A. Longena, vyžadoval poměrně složitou technickou přípravu, do které se šikulové Luboš Hronovský a Miroslav Smola s vervou a nadšením pustili. Vymysleli a vyrobili krásný prototyp dobového automobilu s motorem z šicího stroje, který po dobu 45 minut představení dokázal „uvést“ 4 dospělé osoby.

Děj se odehrává na silnici, daleko za městem. Rodina Cimbelova – matka, otec, jejich dcera Jindřiška a její nápadník Hugo Rajfrlík – se vydala ve svém novém automobilu na rodinný výlet. V lesní zatáčce se jim do cesty připletla babka s nůši šišek. Sice se jí bezpečně vyhnuli, ale po chvíli motor hlesl a auto zůstalo stát.

Cimbela kutí zuřivě ve voze, aby mohli jet dále, ale motor nejde. Rajfrlík se snaží poradit a pomoci, seč může, ale nazlobený Cimbela si nenechá ani radit, natož na vůz sahat. Jindřiška se Huga zastává.

Zamilovaní mladí lidé obdivují krajinu a domlouvají se, že si zajdou k lesíku na jahody. To jim otec Cimbela hned zatrhne. Už se těší do hostince na pivo a něco na zub.

Brzy je dožene babka, které se vyhýbali a vysmívá se jim, že s antonbulíkem stojí.

To otce Cimbela rozčilí ještě více. Nadává Rajfrlíkovi, že mu celou cestu mluvil do řízení. Jindřiška se Huga opět zastane.

Do oprav začíná mluvit i starostlivá, ale věci neznalá, matka Cimbelová. Mladí se tiše smějí, když plete dýznu s trýznou a defekt s deficitem. Nabádá otce, aby si při opravě neumazal šaty a raději si je svlékl.

Všichni koukají Cimbelovi přes rameno, povzbuzují a radí, což ho naštvě a posílá je na procházku. Sotva poodejdou, motor naskočí a Cimbela je volá rychle nazpět.

Příběhnou k vozu a chvíli koukají na motor, jak šlape. Potom Cimbela zavelí k nástupu a až když jsou všichni usazeni, zjistí, že nechal šatstvo na zemi. Snaživý Rajfrlík seskočí a podá Cimbelovi šaty, když

v tom stroj přestane jít.

Z blízkého pole sleduje scénu sedlák. Diví se, proč nejedou. Když se Cimbela chlubí, že auto má pod kapotou 30 koní, míní, že některý z nich je asi jankovitej. A že mu je ten jeho jeden vůl milejší. Cimbela ukáže na Rajfrlíka a odpoví, že by mu ještě jednoho vola půjčil.

Zadýchaný Rajfrlík, jemuž je tentokrát svěřena pomoc při startování, zatím marně točí klikou. Cimbela se rozhodne vlézt pod vůz a zavelí dámám k výstupu.

Hugo pomáhá dámám při vystupování. Odchází s Jindřiškou za vůz, tam se líbají.

Matka Cimbelová opatrně nabádá otce, aby byl k Hugovi vlídnější, vždyť je to přece jeho budoucí zeť. Připomíná mu, že na tento výlet přece vyjeli proto, aby se Rajfrlík konečně vyjádřil.

V tom spatří mladé, jak se objímají a s křikem jim běží požehnat. Otec Cimbela se lekne, praští, přerazí šroub a vylézá zpod auta umazaný. Mladí se mu smějí, že vypadá jako mouřenín. To Cimbelu rozpálí. Rajfrlíkovi vynadá do Tajtrlíka, který si jeho dceru nezaslouží.

Matka Cimbelová omdlévá. Jindřiška pláče. Klekne si pod kola a chce se nechat stojícím autem přejet.

Zoufalý otec nakonec předává nářadí Rajfrlíkovi, ten sundává kabát a leze pod auto ve snaze jej opravit.

Cimbela slibuje Hugovi ruku Jindřišky, pokud se mu povede auto opravit. Jindřiška nejdříve s radostí objímá otce. Vzápětí leze za Hugem pod auto a povzbuzuje ho, ať je vytrvalý a neochabuje. Za chvíli oba vylezou důkladně umazaní. Jindřiška ječí při pohledu do zrcátka.

Hugo zatočí klikou, motor naskočí. Všichni potěšeně nasedají a prozpěvují v rytmu motoru. V tom auto opět utichne. Všichni strnule hledí před sebe a ani nevnímají cestáře, který se zlobí, že auto stojí uprostřed silnice.

Potom je dohoní opilý muzikant s harmonikou, kterého potkali u Sudína, a marně žádá o svezení.

S hrozcí bouřkou se k nim vrací sedlák, co je s prací na poli už hotov. Za stovku od Cimbely je ochoten zapojit auto za svého volka a odtáhnout je do města. A chudák Rajfrlík má tomu volovi pomáhat táhnout, protože podle otce Cimbely dva víc utáhnou.

*Patrně se něco stalo, nějaká porucha!
(A. Smolová, J. Zelená, L. Hronovský, D. Purm)*

Jen vytrvale a neochabujte, Hugáčku!
(A. Smolová, J. Zelená, L. Hronovský, D. Purm)

Na moje prsa, zeťáčku!
(A. Smolová, J. Zelená, L. Hronovský, D. Purm)

*Já bych si vás moh dát zjistit jako cestář!
(A. Smolová, J. Zelená, B. Rufferová, D. Purm)*

*Já má v sobě tolik alkoholu jako ta vaše mašina benzínu!
(A. Smolová, J. Zelená, L. Hofman, D. Purm)*

*Daj mě stovku, dotáhnú jich do města
(L. Hronovský, D. Purm, J. Zelená, V. Zelená)*

*30 HP A AUTO – závěrečná děkovačka (V. Zelená, A. Smolová, D. Purm,
J. Zelená, L. Hronovský, L. Hofman, B. Rufferová, J. Smolová)*

Divadlo **DB** Bačetín

UVÁDÍ

dne 23. července 2016 od 17.00 hodin

v areálu Rotundy v B a č e t í n ě

NAŠE TCHÝNĚ ODZBROJUJE

Veselohru o třech jednáních napsali Richard a Ada Branaldové
(upraveno pro Divadlo Bačetín)

H R A J Í:

Anton Fialka, uzenář z Prahy Ladislav Hofman

Leokádie, jeho manželka Alena Smolová

Boženka, jejich dcera Jaroslava Smolová

Lopatová, majitelka Mlýna „Na radosti“ Vlasta Zelená

Lidka, její dcera Jindra Zelená

Vašek Kudrna, mlynářský pomocník Luboš Hronovský

MUDr. Tobiáš Kolbaba, pražský lékař Denis Zelený

Dr. Jaromír Borecký, pražský právník Dalibor Purm

R E Ž I E: Luboš H r o n o v s k ý

Náповěda: Květoslava Kavková Ozvučení: Bohuslav Klamta

Občerstvení zajištěno.

V S T U P N Ě D O B R O V O L N Ě .

Veselohru **Naše tchýně odzdrojuje** od A. a R. Branaldových si bačetínští divadelníci upravili pro Obecní slavnosti v roce 2016.

Děj hry zavede diváky do prostředí romantické krajiny, v níž stojí Mlýn „Na radosti“, předělaný na pension, a seznámí je s jeho obyvateli. Nejprve s Lidkou, dcerou mlynářky, zakoukané do doktora, s Vaškem, mlynářským pomocníkem, jenž je do Lidky zamilovaný a smutný, protože ho nechce a také s mlynářkou, která vede ve mlýně pension a stará se o hosty.

K nim patří doktor práv Jaromír Borecký a rodina Fialkova - ušlápnutý velkouzenář Fialka, jeho ukřižovaná manželka a roztomilá dcerka Boženka, Lidčina kamarádka.

Dívky si navzájem svěří svá trápení s láskou a záhy zjistí, že se jim líbí tentýž muž – Jaromír Borecký, host pensionu.

Paní Fialková při snídani nejdříve vystrnadí Boreckého od stolu s kyticí, o níž se domnívá, že je pro ni. Když se však Borecký představí jako doktor, obrátí. Odežene od stolu manžela a doktora se snaží ohromit hromadou vlastních neumělých veršů.

Aby nemusel Borecký verše útrpně poslouchat, předstírá Boženka mdloby. Paní Fialková trvá na tom, aby dceru doktor vyšetřil a později snad i ji samotnou. Borecký se brání, ale je k tomu paní Fialkovou přinucen.

Zatímco Fialková běží do lékárny pro předepsanou medicínu, Francovku a Šaraticu, domluví se Boženka s Jaromírem. Svěří si své vzájemné sympatie i hrozné obavy, jak bude maminka řídit, až zjistí, že Borecký není lékař, nýbrž právník.

Mezitím přichází k Mlýnu „Na radosti“ doktor medicíny Tobiáš Kolbaba. Dohodne si s mlynářkou ubytování a seznámí se s velkouzenářem Fialkou, který v lokálu potajmu popíjí.

Lidka vyznává lásku Boreckému. Vašek tajně naslouchá. Borecký ji však nevyslyší. Vaškovo vyznání Liduška odmítne. Borecký radí smutnému Vaškovi, že má dělat drahoty, jako by o Lidku nestál.

Jaromír požádá Boženku o ruku. Ve chvíli, kdy se objímají, se vrací paní Fialková a udělá veliký rámus. Nakonec možná přislíbí dceru Boreckému s podmínkou, že ji budou bezvýhradně poslouchat. Borecký k tomu sepisuje smlouvu. Kolbaba je svědkem scény. Ptá se, kdo je ta „křiklavá bába“. Fialka mu ji představí jako svou paní. Kolbaba se omlouvá.

Druhého dne ráno se Fialka vrací z takzvaného sezení Jednoty velkouzenářských literátů, velmi unavený po flámu. Aby se vyhnul manželce, posílá jej Borecký prospat se do svého pokoje.

Doktor Kolbaba má špatnou noc, ze sousedního pokoje ho ruší chrápání, zřejmě od paní Fialkové. Na nohy jej postaví svěží vzduch a řízné pivo, které mu velmi zachutná. Poradí Boreckému, jak má vysvobodit Boženku, kterou matka zamyká v pokoji. Vypráví mlynářce příběh o lásce ze svého mládí, který se odehrál nedaleko mlýna, jak se scházeli v lese a jak mu ona četla své verše. Vrátil se po letech do kraje s nadějí, že by svou dávnou lásku, Kádičku, mohl opět potkat.

Žíznlivý Fialka vypije Kolbabovi pivo. Připije si s ním na svou manželku Leokádií a Kolbaba přemýšlí, zda by to nemohla být ona, jeho dávná láska, Kádička.

Fialková příběhne od vlaku celá nešťastná, že manžel nepřišel. Najde jej s pivem a Boženku v Jaromírově náručí, což ji rozzuří a chce, aby se rodina okamžitě vrátila do Prahy.

Fialka i Boženka se ale vzepřou. Fialka přislíbí dceru Boreckému a manželku chce požádat o rozvod. Nad dveře pensionu pověsí cedulku „Prodám lacino ženu“ a vystaví manželce vysvědčení na odchodnou.

Lidka je nešťastná. Pořád Vašek zamilovaný se k ní teď najednou chová tak odměřeně. Stěžuje si mamince mlynářce. Vašek už má Lidčina tlachání o doktorovi dost, balí a odchází z pensionu. Když to Lidka zjistí, uvědomí si, jak ho má ráda a utíká za ním. Přivádí si ho zpátky.

Paní Fialková si snaží udobřit manžela. Ten ji odkazuje na svého pivního zástupce, doktora Kolbabu. Kolbaba k ní mluví o porozumění a právu k volnému a radostnému žití. Kritizuje, jak je zlá na manžela a že nepřeje štěstí své dceři. Poté jí vypráví příběh svého mládí, až v něm překvapená Fialková pozná svou dávnou lásku, Tobiáše.

Paní Fialková uzná své chyby, s manželem se smíří a nakonec svolí k sňatku své dceři s doktorem Boreckým.

*Leokádie Fialková
(A. Smolová)*

*Ta kytička je pro NĚHO, pro Jaromíra
(J. Zelená)*

*Vašku, nebyla bych proti tobě, ale když tě ta moje holka nechce
(V. Zelená, L. Hronovský)*

*Nejsem jen obyčejnou ženou uzenáře, já jsem básnířka!
(D. Purm, A. Smolová, J. Smolová)*

*Vypadá to radostně na té Radosti, jen aby vnitřek nebyl červivý!
(D. Zelený)*

„Prodám lacino ženu. K doptání u pana Fialky zde na bytě.“
(L. Hofman)

Takhle vám to sluší. Jste roztomilý páreček!
(L. Hofman, D. Zelený, D. Purm, J. Smolová)

*Pánové si rozumějí bez nás a my si rozumíme spolu
(D. Purm, J. Smolová)*

*Už si ho vedu, maminko, Vašek se vrátil!
(J. Zelená, L. Hronovský)*

A já myslela, žeš to tenkrát přeslechl, když jsem ti u oltáře přísahala poslušnost! (A. Smolová, L. Hofman)

Naše tchýně odzbrojuje – závěrečná děkovačka (J. Smolová, D. Purm, V. Zelená, A. Smolová, L. Hofman, D. Zelený, J. Zelená, L. Hronovský)

Divadlo **DB** Bačetín

UVÁDÍ

dne 22. července 2017 od 17.00 hodin
v areálu Rotundy v B a č e t í n ě

ZAVADILKA VDÁVÁ DCERU

Veselohru o třech dějstvích napsala Karla Lužanská

H R A J Í:

Alžběta Ostrá, majitelka domu Jaroslava Smolová
Helén, její dcera Pavlína Marková
Josef Slepecký, Američan Ladislav Hofman
Johny, jeho syn Dalibor Purm
Alžběta Zavadilová, domovnice Vlasta Zelená
Helenka, její dcera Luboš Hronovský
Kamil Urban, student Josef Marek

R E Ž I E: Luboš H r o n o v s k ý

Náповěda: Alena Smolová

Ozvučení: Bohuslav Klamta

Občerstvení zajištěno.

V S T U P N É D O B R O V O L N É.

Veselohru Karly Lužanské **Zavadilka vdává dceru**, kterou ochotníci potěšili obecenstvo na Slavnostech v roce 2017, ozvláštnila postava pana režiséra opět v ženské roli. Děj se odehrává v Praze, v bytě paní domácí Ostré.

Paní domácí s dcerou Helén se chystají k odjezdu do Karlových Varů. Domovnice Zavadilová jim s přípravami pomáhá a posluchá, co všechno se musí postarat během jejich nepřítomnosti. Kromě péče o kanára a paniččin kožich má dcera paní Zavadilové, Helenka, opravit potrhnu krajkou na rukávu županu. A pana Slepeckého se synem mají poslat za dámami do lázní, kdyby v době jejich příjezdu nebyly doma.

Paní Zavadilová se dozvídá, že je pan Slepecký Američan, majitel továrny na žvýkáci gumu. Že je to paniččina láska z mládí, se kterou několika dopisy udržela kontakt.

Protože pan Slepecký nedávno ovdověl, rozhodl se po letech vrátit do vlasti a poctit je návštěvou. Bere s sebou svého syna Johnyho s přáním oženit ho s Helén. Paní domácí vyjádří obavy, zda ji Slepecký ještě po tak dlouhé době pozná.

Paní Zavadilová připomíná paničce Hofmanské kapky proti nevolnosti. Je třeba pro ně zajít do lékárny. Helén navrhne, že by pro ně mohl doběhnout Kamil Urban, student, co je u Zavadilových na bytě. Že na ně počká, až jde mamá napřed. Tak získá vzácnou chvíli o samotě se svým tajně milovaným Kamilem. Může se s ním rozloučit a předat mu list, ve kterém mu píše o svých citech. Milostný dopis má pro Helén i Kamil. Psaní si vymění, přečtou a Helén odjíždí na nádraží šťastná, ujištěna Kamilovou náklonností.

Z práce se vrací dcera paní Zavadilové, Helenka. Vypráví mamince, jak ji na Václaváku sledoval fešný mladík a jak se náhle střetl se starším pánem, který ho odváděl pryč.

Helenka si prohlíží paniččin župan, obdivuje jeho krásnou látku. Paní Zavadilová si jej vyzkouší. Chce vidět, jak bude jednou vypadat, až Helenku dobře provdá. Náramně jí to sluší.

V tom zazvoní zvonek. Helenka jde otevřít a přivádí do bytu pana Slepeckého se synem. Pan Slepecký považuje Zavadilovou v krásném oděvu za paní domácí. Ta mu jeho omyl nevyvrací. Helenka v jeho synovi pozná mladíka, který ji ve městě sledoval. Jsou si navzájem velice sympatičtí. Oslaví setkání přípitkem a večer se jdou pobavit do baru.

Ráno při výtečné snídani vypráví pan Slepecký synovi o své přítelkyni Betynce, jak moc se změnila a jak mu líbí. Ale že nebyvala vždycky tak milá, upřímná a skromná, že se rozešli právě kvůli její pýše a majetku. A jak on, mladík z chudé rodiny domovníka, odjel do Ameriky, aby něco dokázal. Je rád, že se Johnymu Helenka líbí. Zvažuje rozhodnutí požádat Betyнку o ruku.

Kamil hledá paní domovnickovou, má pro ni telegram z Karlových Varů. Seznámí se s Johnym. Na otázku Johnyho, zda má Helenka nějakou známost, že by se s ní rád oženil, se Kamil velmi rozzlobí. To Johnyho udiví.

Johny se ptá Helenky, zda zná Kamila Urbana. Ta se bojí, že Kamil prozradil její a matčino tajemství. Nejistě přikyvuje a Johny si myslí, že je Kamilova milá.

Kamil se potká s Helenkou. Ta mu plačky vyčítá, jaké způsobil nedorozumění a ohrozil tak její štěstí s Johnym. Kamil jí poví o své lásce k Helén domácích.

Když si vše vysvětlí, Kamil jde za Johnym, aby objasnil, že v tomto domě jsou dvě dívky téhož jména a že on miluje Helén a na Helenku si nedělá žádné nároky.

Johny prosí Helenku za odpuštění a slíbí jí, že se na ni nikdy nerozhněvá. Žádá paní Zavadilovou o ruku Helenky.

V tom přichází paní domácí s dcerou. Paní Zavadilová hostům přiznává, že je „ta baba domovnice“.

Paní domácí zuří, pan Slepecký se Zavadilové zastává. Zjišťuje, že se jeho pravá přítelkyně chováním nezměnila.

Helén se mračí na Johnyho - tuší, že ji chce matka za něho vdát - než zjistí, že Johny miluje její jmenovkyni.

Johny vyhledá Helenku, aby jí řekl, že se na ni nezlobí a nevezme své slovo zpět.

Paní domácí Ostrá vynadá paní domovnickové, vyčítá jí podvod a vyhodí ji na hodinu.

Slepecký se na paní Zavadilovou nezlobí a žádá ji o ruku.

Kamil jde odvážně s kyticí požádat paní Ostrou o ruku slečny Helén. Ta o tom nechce ani slyšet, chce pro Helén onačejší partii. Helén přemlouvá matku, aby svolila.

Připojují se k ní Slepecký se Zavadilovou a Johny s Helenkou. Paní Ostrá nakonec k sňatku své dcery s Kamilem Urbanem svolí.

*Ať vidím, jak budu jednou vypadat, až tě dobře provdám
(V. Zelená)*

*Tady jsem pro vaši dceru připravila malou práci.
Mám potrhanou krajku na rukávu, vidíte? (V. Zelená, J. Smolová)*

*To je, jako že se vaše kráva napila z vaší louže, že?
(J. Smolová, V. Zelená)*

*Prosím tě, co ti to strojení dneska tak dlouho trvá?
(J. Smolová, P. Marková, V. Zelená)*

*Milostpaní a co Hofmanský kapky, máte?
(J. Smolová, V. Zelená)*

*Náhradou za váš dopis vezměte si tento
(P. Marková, J. Marek)*

*Punčocha mě padala, ale přece jsem mu nemohla říct,
aby mi půjčil podvazek! (L. Hronovský)*

*Ale Betyňko, cožpak se musím představovat?
(L. Hofman, D. Purm)*

*Ale takto ne, pěkně rovně prosím
(D. Purm, L. Hronovský, V. Zelená, L. Hofman)*

Tak a teď si přijijeme
(D. Purm, V. Zelená, L. Hofman, L. Hronovský)

Já jsem ta baba domovnice
(L. Hronovský, D. Purm, J. Smolová, P. Marková, L. Hofman, V. Zelená)

*Tak ode dneška tohohle pána už vůbec nebudeš znát!
(J. Smolová, P. Marková, J. Marek)*

*Zavadilka vdává dceru – závěrečná děkovačka (L. Hronovský, D. Purm,
L. Hofman, V. Zelená, J. Smolová, J. Marek, P. Marková)*

Divadlo **DB** Bačetín

UVÁDÍ

dne 21. července 2018 od 17.00 hodin

v areálu Rotundy v B a č e t í n ě

NÁHRAŽKOVÝ SŇATEK ANEB ZAMOTANÁ HISTORIE

Frašku o jednom jednání napsal Ruda Mařík

H R A J Í:

Matěj Vohnout, starosta Namrzlý Lhoty Ladislav Hofman
Barbora Vohnoutová, jeho žena Vlasta Zelená
MUDr. Karel Vohnout, jejich syn Dalibor Purm
František Kabeláč, cestovatel Luboš Hronovský
Ella Kabeláčová, jeho žena Jindra Zelená
Eda Pokorný, její nevlastní bratr Josef Marek
Inocenc Kratina, kupec z Jičína Denis Zelený
Klára, jeho dcera Pavlína Marková
Rézi Fajnová, služtička u Kabeláčových Jaroslava Smolová

REŽIE: Luboš H r o n o v s k ý

Náповěda: Květoslava Kavková Ozvučení: Bohuslav Klamta

Občerstvení zajištěno.

V S T U P N Ě D O B R O V O L N Ě .

Hra **Náhražkový sňatek aneb zamotaná historie** od Rudy Maříka, dobře zvolená pro jubilejní 5. divadelní ochotnickou sezónu a Slavnosti 2018, byla na nastudování dost náročná. Ale výsledek určitě stojí za mnoho hodin zkoušení – sled komických situací rozesmívá nejen diváky v hledištích, ale i herce v zákulisí.

Děj hry je natolik zamotaný, že herci měli dlouho pochybnosti, zda se v něm diváci neztratí. Odehrává se v elegantním pražském bytě manželů Kabeláčových. Paní Ella Kabeláčová telefonuje s Ústavem pro služby. Domlouvá brzké přijetí nové služebné, protože tu současnou musela pro nešikovnost na hodinu propustit.

Zazvoní zvonek a paní se musí obtěžovat jít sama otevřít. Do bytu vtrhne rozrušený muž. Dokonale ji vyděsí. Paní si myslí, že je zloděj. Pán se však představí jako doktor Karel Vohnout a dožaduje se Edy, nevlastního bratra paní Kabeláčové, který jí po dobu manželovy nepřítomnosti občas dělá společnost. Po chvíli volání se jim ho povede vzbudit.

Doktor Vohnout jim vykládá, jak posílá dopisy otci, starostovi Namrzlé Lhoty, a pod různými záminkami žádá peníze na studia a veselé živobytí. Když však napsal domů, že se oženil, rodiče poslali telegram, že chtějí vidět jeho rodinné štěstí na vlastní oči a dnes přijedou na návštěvu. A tak mu musí Eda pomoci, že mu to dluží. Že potřebuje na 24 hodin půjčit byt, protože on žádný slušný nemá a že mu Eda musí dělat ženu. Půjčit byt, to by snad ještě šlo, i když Ella není nadšená, ale dělat Karlovi ženu Eda nechce. Navrhuje, aby mu ženu dělala jeho sestra Ella. Ta je nápadem rozhořčena. Svolí až ve chvíli, kdy se podvodník Vohnout pokouší zastřelit bambitkou, co nemá ani kohoutek.

Dorazí svérázná služtička Rézi Fajnová z Ústavu pro služby. Považuje Edu za domácího přítele milostpaní.

Po přivítání Karlových rodičů se ukáže, co všechno si zoufalý doktor v dopisech navymýšlel, aby „pumpnul otce o peníze“, a zamotává se do vlastních lží. Ella se mu snaží při povídání s rodiči pomoci.

Vohnoutovi přesto tuší, že něco není v pořádku. Schovají se za plentu a z řečí ostatních zjistí pravý stav věci.

Kupec Kratina z Jičína s dcerou Klárou, otec a sestra Elly, přijíždějí navštívit Kabeláčovi. Ella jim vysvětluje divadlo, které tu na rodiče Karla Vohnouta hrají. Karel v Kláře pozná sympatickou dívku, se kterou na plesu v Jičíně tančil, a začne se jí dvořit. Požádá Kratinu o její ruku.

Domů se z cest nečekaně vrací manžel Elly, František Kabeláč. Setká se nejprve s novou služičkou, která Kabeláče rozzuří svým mylným tvrzením, že Elliným manželem je Karel Vohnout a že Eda je její domácí přítel. Starostu Vohnouta poté považuje za Ellina náhradního manžela. Zjistí, že starosta Vohnout je ženatý a chce si s ním ve vzteku manželku vyměnit. Vohnout se nevzpírá.

Elle, zaskočené manželovým příjezdem, se nedaří Františkovi zmatky vysvětlit. Volá na podporu zbytek rodiny. Původce zamotané historie, Karel Vohnout, je odhalen. Aby Ella předešla rvačce manžela s doktorem, objasňuje přede všemi Vohnoutovým, jak se věci mají.

Karel prosí rodiče o odpuštění. Představuje jim Klárku jako budoucí nevěstu.

Barbora Vohnoutová se dozvídá, jak ochotně by ji manžel přenechal Kabeláčovi výměnou za Ellu a pořádně ho s výhrůžkami prožene.

*Začal jsem vážně přemýšlet a tak se stalo, že jsem se oženil
(D. Purm, J. Marek, J. Zelená)*

*Tak jsme vlastně příbuzní a ani se neznáme. Tak vás pěkně vítám u nás!
(P. Marková, D. Zelený, L. Hofman, V. Zelená)*

*Ale jen ať se vezmou, však ho Klára napraví!
(L. Hofman, J. Marek, D. Zelený, P. Marková)*

*Tady máte 10 korun a dáte mi hubičku
(J. Smolová, L. Hofman)*

*Přijala jsem službu u paní Vohnout-Kabeláčové a jejího domácího přítele
(J. Smolová, L. Hronovský)*

*Pane Vohnoute, váš syn není ženat!
(D. Purm, L. Hofman, V. Zelená, J. Zelená, I. Hronovský, J. Marek)*

Perličky ze scénářů

„Hleď raději, aby se měl pan profesor do čeho převléci, jinak by nás to usmrdělo, chci říci usmrtilo – bóže, to je zápach!“

„Smím-li prosit, Žampach!“ (Jedovatý pavouk – L. Hofman a L. Hejzlar)

„Kristýnko, pojď mne namazat!“

„Včera jsi mne nepotřeboval, ty lumpe, to jsi se namazal sám!“
(Jedovatý pavouk – L. Hofman a A. Smolová)

„Je to velice silná mašina. 30 koní.“

„A cákra. Vědí, proč to nechce ject? Von je některej z těch koní asi jankovitej. To je mně můj jeden vůl milejší“ (30 HP A AUTO – D. Purm a V. Zelená)

„U Sudína jste mě předjeli a přece jsem vás dohonil. Jo, panečku, já mám v sobě tolik alkoholu, jako ta vaše mašina benzínu!“ (30 HP A AUTO – L. Hofman)

„To čubrníte, co? Uzenářka a píše básně. Co napíše, všechno dává tisknout. Ale nikdo to nekupuje a nečte. Tak do toho balím buřty.“
(Naše tchýně odzbrojuje – L. Hofman)

„Chcete-li něco, obraťte se na mého pivního zaástupce, doktora Kolbabu.“ (Naše tchýně odzbrojuje – L. Hofman)

„To je, jako že se vaše kráva napila z vaší louže, že?“ (Zavadilka vdává dceru - V. Zelená)

„Mami, ten chlapec se mi tak líbil!“

„Na co jsi čekala, ty hloupá, měla jsi dělat, že ti padá punčocha.“

„No však mě taky padala, ale přeci jsem mu nemohla říct, aby mi půjčil podvazek.“

(Zavadilka vdává dceru – L. Hronovský a V. Zelená)

„Ale kakraholte, matko, koukej, já si na ty vajíčka sed a teď se mi to smíchalo s tabákem! Věru nevím, mám to sníst nebo vykourit?“
(Náhražkový sňatek aneb Zamotaná historie – L. Hofman)

„Karlíku, to není možná. Vždyť jsi nám psal, že žijete v dobrém přátelství.“

„Nooo jooo, ale když je ten poručník úplně nadobro umřetej, tu přestává všechno nepřátelství!“ (Náhražkový sňatek aneb Zamotaná historie – V. Zelená a D. Purm)

„Ano prosím. Sloužím u Vohnout-Kabeláčů.“

„Co má pořád s tím vohýbáním?“ (Náhražkový sňatek aneb Zamotaná historie - J. Smolová a L. Hronovský)

„Ale prohnal jsi mě pořádně, kluku kakraholtská, až se z toho slavnej vobecní ouřad z Namrzlý Lhoty zapotil!“ (Náhražkový sňatek aneb Zamotaná historie – L. Hofman)

„Hm, a vy pane Paroháč...“

„Kabeláč, prosím.“ (Náhražkový sňatek aneb Zamotaná historie - L. Hofman a L. Hronovský)

Divadlo DB Bačetín

DIVADELNÍ ALMANACH

*k 5. výročí
obnovení spolku*
DIVADLO BAČETÍN

2014 - 2018